

Omgevingsdienst Noord-Holland Noord
Afdeling Toetsing & Vergunningverlening Milieu

1624 NR Hoorn
postbus@odnhn.nl

Rotterdam, 9 augustus 2019

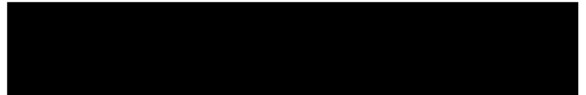
Zaaknummer : OD.288168
Behandelaar :
Betreft : Aanvullende gegevens werkzaamheden Circuit Park Zandvoort
Locatie : Circuitpark Zandvoort, Burgemeester van Alpenstraat 108 Zandvoort

Geachte mevrouw ,

Op 5 augustus 2019 hebben wij een verzoek ontvangen om aanvullende informatie te leveren betreffende het project Circuitpark Zandvoort. Middels dit document zenden wij u de aanvullende gegevens toe. De gegevens zijn puntsgewijs weergegeven, waarbij het nummer van het antwoord correspondeert met het nummer van de door u opgestelde punten.

Aanvullingen rugstreeppad en zandhagedis

1. De locaties 2, 8, 11 en 12 betreffen locaties die ongeschikt zijn als voortplantings- of overwinteringsplaats voor de zandhagedis vanwege de aanwezige verharding, gebrek aan dekking, eenzijdige begroeiing, en ontbreken van een zuidelijke oriëntatie. Het habitat van de zandhagedis wordt omschreven als een "mozaïek van rijk gestructureerde dwergstruikvegetatie, afgewisseld met hogere grassen, 'kale' grond en binnen 10 meter plekken met open zand" (Bron: BIJ12, Zandhagedis). De dieren hebben een duidelijke voorkeur voor warme, beschutte plekken met een zuidelijke expositie. In kalkrijke duinen wordt het open duinstruweel verkozen. **Locatie 2** betreft een kunstmatig duin dat zuidwest-noordoost georiënteerd is. Het duin is sterk vergrast, waardoor kale vlaktes ontbreken. Tevens zijn er een wandelpad en enkele kruipwilgen, die zorgen voor de enige aanwezige wisseling in structuur. Het duin is aan drie zijden omsloten met asfalt. Locatie 2 voldoet daarmee niet aan de habitateisen van de zandhagedis. **Locatie 8** en **11** bestaan vrijwel volledig uit asfalt en/of verharde ondergrond (met o.a. grind), begrijpelijkerwijs zijn hier derhalve geen elementen aanwezig die zandhagedissen vereisen binnen het leefgebied. Tevens zijn locaties 8 en 11 in het midden van het circuit gelegen, omringd door asfalt, waardoor het ook niet aannemelijk is dat een individu zich kan verplaatsen naar deze locaties. **Locatie 12** betreft de berm van het circuit en bestaat vrijwel volledig uit asfalt en kort gras. Het gras is blijvend kort en biedt daardoor geen dekking, structuur of open zand. Begrijpelijkerwijs zijn hier derhalve geen elementen aanwezig die nodig zijn voor een leefgebied van zandhagedissen. Concluderend, op locaties 2, 8, 11 en 12 kan het voorkomen van de zandhagedis worden uitgesloten, waardoor maatregelen tegen het ingraven van overwinterende individuen niet van toepassing is.

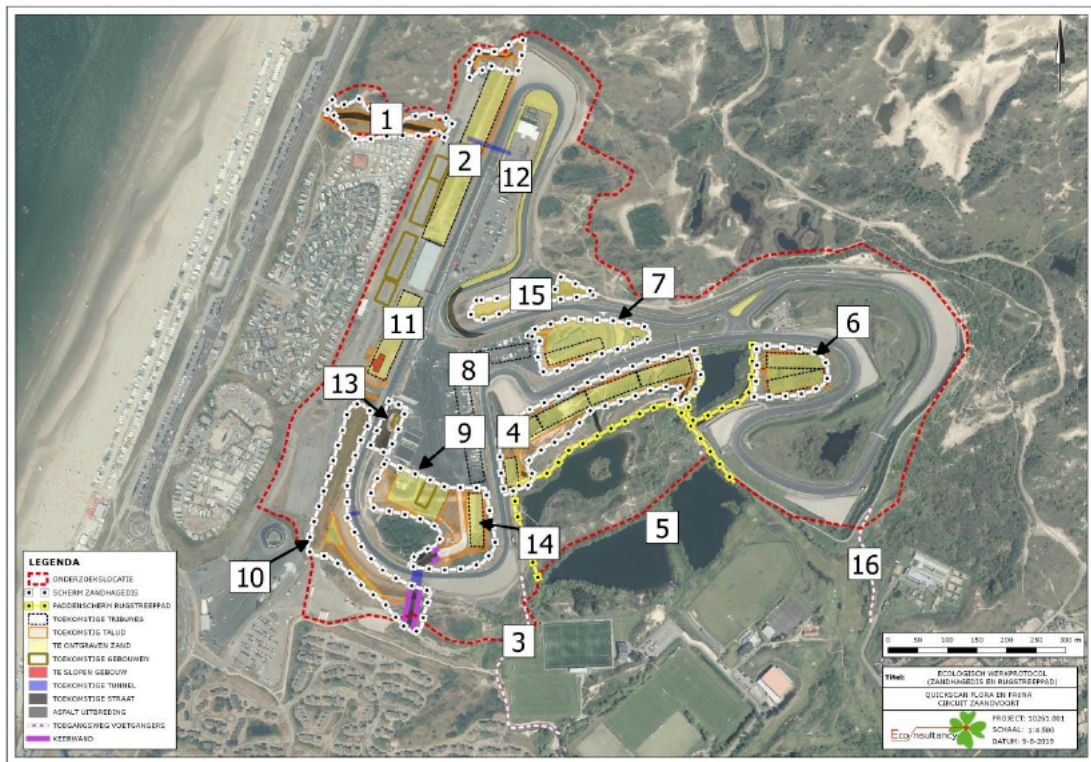
2. Voortplantingsplaatsen van de rugstreeppad worden omschreven als: “wateren die zich in de pioniersfase bevinden: ondiepe, meestal geheel vegetatieloze, meestal tijdelijke watertjes” (Bron: BIJ12, Kennisdocument Rugstreeppad). Dergelijke poelen bieden de eieren en larven van de rugstreeppad optimale groeiomstandigheden door het vele zonlicht dat het water kan opwarmen. De rugstreeppad is een soort die voorkomt in pioniersomstandigheden. Echter, wanneer deze pionierssituatie verdwijnt, dan verdwijnt ook de rugstreeppad. Dit wordt mede veroorzaakt door toename van predatoren en begroeiing, waardoor water niet snel genoeg opwarmt.

Binnen de grenzen van het circuit zijn 3 poeltjes aanwezig op locaties 4, 6 en 12. Voor locaties 4 en 6 geldt dat de poeltjes grotendeels volledig zijn begroeid en niet permanent watervoerend. Het midden van de poeltjes is vrijwel volledig begroeid met riet (verlanding) en de oevers zijn vrijwel volledig begroeid met o.a. wilg. Voor de ontwikkeling van jonge rugstreeppadden zal zonlicht het water onvoldoende kunnen verwarmen. De poeltjes zijn alsmede ongeschikt als voorplantingsplaats van de rugstreeppad. Op locatie 12, binnen het circuit, ligt een kleine poel (circa 25 m²). Het poeltje op locatie 12 is de enige poel die waarschijnlijk permanent watervoerend is. Ook voor deze poel geldt dat de oever volledig begroeid is met onder andere riet. In deze poel valt dus ook onvoldoende zonlicht welke nodig is voor de ontwikkeling van de eieren en larven van de rugstreeppad. Het poeltje bevindt zich in de kom van de Tarzanbocht en is volledig ingesloten door verhard oppervlak (de bocht zelf in het noorden, oosten en westen en in het zuiden door het uitgebreide pitscomplex). Het is niet aannemelijk dat zich hier rugstreeppadden gevestigd hebben vanwege de geïsoleerde ligging, waardoor voortplanting hier is uitgesloten. Dit is ook niet vastgesteld in voorgaande onderzoeken (Buwa). Het poeltje is ongeschikt als voorplantingsplaats van de rugstreeppad. Op locaties 4, 6 en 12 is voortplanting van de rugstreeppad ook niet vastgesteld in voorgaande onderzoeken van Buwa. Daarnaast wordt de soort in voorgaand onderzoek van Buwa en andere bronnen (NDFF) buiten de locaties ook niet aangetroffen (Bron: Monitoring 2007-2009, Bureau Waardenburg, november 2010). Bekende voortplantingsplaatsen van de rugstreeppad in de directe omgeving (drie grote poelen gelegen ten zuiden van het circuit) kennen een ander karakter dan de poeltjes op de locaties 4, 6 en 12. Zo groeit langs deze oevers geen hoge vegetatie waardoor zonlicht kan invallen en zijn de oevers zandig en ondiep, waardoor het water goed opwarmt in het zonlicht. Voorplanting van de rugstreeppad op de poeltjes van locatie 4, 6 en 12 kan om bovenstaande redenen worden uitgesloten.

De locaties 3, 4, 5 en 6 zijn geschikt als winterverblijfplaats voor de rugstreeppad vanwege de aanwezigheid van geschikte zandige bodem, muizenholletjes en de onderlinge afstand tot bekende voortplantingspoelen. Op de onderzoeklocaties 1, 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 en 15 zijn rugstreeppadden redelijkerwijs uit te sluiten, onder meer vanwege de onderlinge afstand (samengaand met aanwezige barrières: “Barrières bestaan onder andere uit wegen”, Bron: BIJ12 rugstreeppad) tot de voortplantingsplaatsen, waarbij ongeschikt leefgebied voor de rugstreeppad dient te worden overgestoken.

3. De locaties 4, 9, 10, 13 en 14 waren in de voorgaande versie niet geheel omsloten met schermen, echter is dit nu aangepast. De geplande faunaschermen gaan alle potentiële overwinterlocaties volledig afsluiten (zie aangepaste versie figuur 1), met de specifieke eisen zoals beschreven (zuidelijke expositie, onbegroeid, makkelijk te vergraven, etc.). In het kaartmateriaal zijn de globale liggingen van de schermen aangegeven, waarbij de onderzoekslocatie die geschikt leefgebied vormt voor de rugstreeppad en zandhagedis volledig worden afgeschermd. Uit de stukken blijkt dat buiten de onderzoekslocatie geen werkzaamheden plaatsvinden. Verschillende delen van de schermen worden geplaatst met als doel beschermde amfibieën en reptielen van de onderzoekslocatie te weren en conflict met werkzaamheden te voorkomen, andere delen van de schermen worden geplaatst met als doel beschermde amfibieën en reptielen te omsluiten en weg te vangen. Exacte locaties van de schermen worden door een ecooloog in het veld bepaald, detailkaarten hiervan zijn daarom nog niet nuttig om weer te geven, onderstaand figuur is daarom indicatief.

Figuur 1. Indicatie van schermlocaties.

Voor de locaties 9, 13 en 14 geldt dat enkele delen geasfalteerd zijn. Het afschermen van geasfalteerde delen is niet noodzakelijk, omdat de soorten hier niet aanwezig zullen zijn. Locaties 4 en 10 worden volledig omsloten met schermen (zie figuur 1). De locaties 4, 6, 7 en 10 zijn grotere locaties. Voor de locaties 4 en 10 geldt dat de gebieden, vanwege de grootte, worden opgedeeld (compartimentering). Door de compartimentering van de gebieden, en plaatsing van extra emmers langs deze randen, wordt voldoende gewaarborgd dat ook in de grotere gebieden alle exemplaren worden weggevangen. Voor locaties 6 en 7 geldt dat hier een overmaat aan tapijttegels wordt neergelegd. Wanneer blijkt, tijdens het plaatsen van

schermen, dat deze gebieden ook te groot zijn, dan zal er worden gewerkt met compartimenten en wordt bij de scheidingswanden met tapijttegels en emmers gewerkt. In de grotere gebieden (locaties 4, 6, 7 en 10) worden naast de compartimentering van locaties 4 en 10 en ingegraven emmertjes aan de randen, een overmaat aan tapijttegels (in het activiteitenplan 10261.002 beschreven als 'bitumenplaatjes') gelegd. Op de kleinere locaties zullen ook tapijttegels worden neergelegd. Het neerleggen van tapijttegels is een veelgebruikte, succesvolle methode om amfibieën en zandhagedissen mee weg te vangen. De methode wordt ook genoemd in onderzoeksmethoden van Ravon en BIJ12 Kennisdocument Zandhagedis. De tapijttegels worden geplaatst over het gehele gebied, waardoor tijdelijke schuilplaatsen voor de dieren wordt gecreëerd. De bovenzijde van de tegels is zwart, waardoor deze snel opwarmen van het zonlicht. De koudbloedige dieren kruipen hier onder en zijn vervolgens makkelijk te vangen. Hiermee wordt gewaarborgd dat ook in de grotere gebieden exemplaren worden weggevangen. De emmers en tapijttegels zullen dagelijks (of meerdere keren per week, afhankelijk van de weersomstandigheden) worden gecontroleerd door een ter zake kundige ecooloog. Tijdens deze controlerondes worden ook logische schuilplaatsen in het gebied afgezocht naar individuen. Wanneer na 5 opeenvolgende controlerondes (in de actieve periode) geen individuen meer worden aangetroffen, kan het gebied natuurvrij worden verklaard.

Door de combinatie van schermen, emmers en tapijttegels wordt voldoende gewaarborgd dat de amfibieën en hagedissen worden weggevangen en uitgezet in gebieden buiten de schermen.

4.

- a. Daar waar potentiële overwinterlocaties grenzen aan verharding of hekwerk langs de baan worden ingegraven emmertjes niet gebruikt, maar tapijttegels (oftewel amfibieën plaatjes), die in overmaat langs de grens (binnen het scherm) worden neergelegd en gecontroleerd. Langs het hekwerk wordt het scherm eveneens aangebracht. Het is echter niet de verwachting dat potentieel overwintergebied (potentiële overwinteringsgebieden hebben een vergraafbare bodem) veel direct langs verharding of hekwerk aanwezig is. Bij verharding is het namelijk niet mogelijk voor de soorten om zich te vergraven in de grond. Door op de verharding tapijttegels te plaatsen, wordt ook op deze locaties gewaarborgd dat exemplaren worden verzameld en weggevangen. De tapijttegels zullen dagelijks of meerdere keren per week (afhankelijk van de weersomstandigheden) worden gecheckt op aanwezigheid van de soorten. Hiermee wordt voorkomen dat exemplaren onbedoeld te lang op de verharding blijven, doordat ze geen geschikt leefgebied kunnen vinden.
- b. De afstand tussen de emmers wordt in het veld bepaald. De emmers worden met name binnen hoekpunten van het scherm geplaatst. Op rechte stukken van het scherm worden de emmers tussen de 10 á 25 meter ingegraven, altijd in combinatie met tapijttegels.
- c. Het ingraven wordt geborgd door de opgestelde uitvoeringscontracten met de aannemer, de aanwezigheid van een ecooloog tijdens de plaatsing en de nacontrole door een ecooloog. Bij eventuele scheidingswanden of locaties met verharde ondergrond wordt

met tapijttegels gewerkt. Voor de stukken met compartimentering zal gebruikt worden gemaakt van vangemmers zonder schuine zijde.

5. Indien na 5 opeenvolgende vangst/controleronden van een locatie geen nieuwe exemplaren binnen het scherm zijn aangetroffen, wordt de locatie natuurwaardevrij verklaard en kan buiten het actieve seizoen (in de winterperiode) vergraven worden. Daarnaast wordt een toolboxmeeting gehouden met de uitvoerende partijen, zodat iedereen op de hoogte is van de voorgenomen activiteiten, de te verwachten soorten en hoe om te gaan met de soorten. Wanneer na het ongeschikt maken van overwinteringsgebieden (met schermen, emmers en tapijttegels) tijdens de (graaf)werkzaamheden onverhoopt toch een individu wordt aangetroffen, wordt in overleg plaatselijk bekeken hoe om te gaan met deze situatie. De werkzaamheden zullen eerst worden stilgelegd waarna bepaald zal moeten worden of aanvullende maatregelen nog noodzakelijk zijn. Tevens worden de graafwerkzaamheden uitgevoerd onder ecologische begeleiding met een ter zake kundige ecooloog.

Aanvullingen overige soorten

6.
 - a. **Bunzing** - Verspreidingsgegevens van bunzings berusten vaak op toevallige ontmoetingen en verkeerslachtoffers en niet op systematisch onderzoek. Het Zuid Kennemerland wordt druk bezocht door recreanten, waardoor ook het aantal waarnemingen van (levende) bunzings relatief hoog is. Het aantal waarnemingen van een bunzing zijn geen weerspiegeling van het aantal bunzings in het gebied, maar kan wel de verspreiding weerspiegelen. De waarnemersfactor is hierbij minder van invloed, het Zuid Kennemerland is vrij toegankelijk en wordt druk bezocht. De waarneming van een bunzing in de directe omgeving van het circuit (zie Rapport ecologisch onderzoek 10261.001) betreft waarschijnlijk een uitzondering, wanneer wordt uitgezoomd naar andere waarnemingen van de bunzing. Enkele delen van het Zuid Kennemerland zijn duidelijk hotspots, namelijk de Bruid van Haarlem en Hazenwei. De grote populatie konijnen op deze locaties zal hieraan ten grondslag liggen. Verder laten verspreidingsgegevens met name zien dat de bunzing in de duinen zich ophoudt in vergelijkbaar habitat als de boomarter; de meer beschutte en bosrijke delen van het duin. Het bosrijke gebied ligt vooral tussen het duin en Haarlem, het overgrote deel van het Zuid Kennemerland betreft open duin met een afwisseling van lage vegetatie, gras en struweel. Mogelijk dat de bunzing daarom als 'zeldzaam' wordt gezien in het Zuid Kennemerland (zie Mulder 1990 *the stoat Mustela erminea in the dutch dune region, its local extinction, and a possible cause: the arrival of the fox Vulpes vulpes*). De locaties op het circuitterrein van Zandvoort bieden marginale foerageermogelijkheden, zo is enkel op locatie 1 het konijn aanwezig. Een kleine familiegroep konijnen is echter onvoldoende om een gevestigde bunzing te voeden. Het konijn komt verspreid, in kleine groepen, voor in de omgeving van het circuit Zandvoort. In het rapport 'Ecologisch onderzoeken Burgemeester van Alphenstraat 108' wordt gesteld dat bunzings worden gevonden in afwisselend habitat (zoals klein cultuurlandschap), voor het gehele duingebied lijken bunzings met name gebonden aan de bosrijke gebieden en aan gebieden met erg hoge dichtheden van konijnen. Daar voldoen de onderzoekslocaties niet aan. Dit gegeven, in

combinatie met het gegeven dat het open duin minder beschutting aan de bunzing geeft en daarom minder geschikt is, leidt tot de conclusie dat een eventueel aanwezige bunzing rondom het circuitgebied een groot territorium zal gebruiken. Er is daarom geen reden om aan te nemen dat de soort voorkomt op de onderzoekslocaties. Een eventuele rol van locatie 1 als mogelijk foerageergebied (dat slechts tijdelijk ongeschikt zal zijn, totdat successie heeft opgetreden en het gebied weer door konijnen wordt gebruikt) is daarom zeer klein. Het leefgebied van een bunzing wordt naar verwachting niet aangetast omdat:

- 1) geen verblijfplaatsen worden verwacht door afwezigheid van verlaten konijnenburchten op de onderzoekslocaties;
- 2) het zeer onwaarschijnlijk is dat de locaties (essentieel) onderdeel vormen van leefgebied van de bunzing door lage graad van dekking en lage voedseldichtheid;
- 3) het mogelijk (tijdelijk) verdwijnen van enkele konijnen van locatie 1 niet zorgt voor een afname in voedselaanbod (meer konijnen zijn aanwezig).

Al met al worden er geen negatieve effecten verwacht op de bunzing, omdat leefgebied niet wordt aangetast en er geen reden is om aan te nemen dat de soort voorkomt op de onderzoekslocaties.

b. **Wezel** - Vergelijkbaar met de bunzing, berusten verspreidingsgegevens van de wezel vaak op toevallige ontmoetingen en verkeerslactoffers en niet op systematisch onderzoek. Het Zuid Kennemerland wordt echter druk bezocht waardoor ook het aantal waarnemingen van wezels een opvallend beeld schept. Het aantal waarnemingen van een wezel zijn geen weerspiegeling van het aantal wezels in het gebied, maar kan wel de verspreiding weerspiegelen. De waarnemersfactor is hierbij minder van invloed, het Zuid Kennemerland is vrij toegankelijk en wordt druk bezocht. Verspreidingsgegevens van de wezel scheppen een opvallend beeld: wezels in het Zuid Kennemerland komen 'patches-gewijs' voor. Een kleine wezelpopulatie lijkt aanwezig rond Surfana Bloemendaal. Een grotere wezelpopulatie lijkt aanwezig te zijn rondom het Kennemer meer en het Cremer meer. Dit betreffen de enige 2 gebieden waar herhaaldelijk wezels worden waargenomen (over verschillende jaren) en waar men dus mag spreken over een gevestigde populatie. Waarnemingen buiten deze gebieden zijn schaars en zijn zeer waarschijnlijk wezels die zich verspreid hebben na muizenrijke jaren. De duinen herbergen lagere dichtheden woelmuizen dan cultuurlandschap met grasland. Holen van muizen zijn waargenomen (goed waarneembaar door vegetatie), echter niet in benodigde dichtheden voor een functioneel territorium van een wezel. Het wordt onwaarschijnlijk geacht dat de onderzoekslocaties voldoende geschikt leefgebied vormen omdat:

- 1) geen wezel territoria worden verwacht op de onderzoekslocaties;
- 2) wezels zijn bijzonder afhankelijk van aanwezige woelmuizen, dichtheden van woelmuizen zijn erg laag op de onderzoekslocaties.

Al met al wordt door de voorgenomen werkzaamheden geen leefgebied van de wezel aangetast, en worden er geen negatieve effecten verwacht ten gevolge van de voorgenomen werkzaamheden.

- c. **Hazelworm** - De conservatieve formuleringen (“niet aannemelijk”) die door ecologen (wetenschappers in het algemeen) vrijwel altijd gehanteerd wordt, lijkt hier te veel weging hebben meegekregen, opmakend uit de reactie van Omgevingsdienst NHN. Voor de hazelworm mag gesteld worden dat de hazelworm niet voorkomt ten zuiden van de Zeeweg N200. De constructie van het ecoduct over de N200 in 2018 kan nog niet hebben gezorgd voor een populatie ten zuiden van de N200. Het is onwaarschijnlijk dat dit in de nabije toekomst zal gebeuren (zie ook: Genetisch onderzoek hazelworm in Ecocorridor Zwaluwenberg, Nature Today, 12-10-2018). De populatie ten noorden van de N200 is geclassificeerd als ‘niet-wild’ door o.a. Ravon. De formulering: “het niet aannemelijk dat er een bestaande populatie aanwezig is” in het rapport ‘Ecologisch onderzoek Burgemeester van Alphenstraat 108’ mag gelezen worden als ‘een populatie hazelworm ten zuiden van de N200 komt niet voor’.

7. Het veldbezoek voor locatie 16 is alsnog uitgevoerd op 8 augustus 2019. Zie onderstaande foto’s voor een impressie van de locatie.

Figuur 2. Begingedeelte van het te verstevigen pad, dit gedeelte van het pad bestaat voornamelijk uit een verharde, zandige ondergrond.

Figuur 3. Middengedeelte van het te verstevigen pad, dit gedeelte van het pad bestaat voornamelijk uit een verharde, zandige ondergrond.

Figuur 4. Eindgedeelte van het te verstevigen pad, dit gedeelte van het pad bestaat voornamelijk uit een verharde ondergrond met stenen en fijn puinmateriaal.

Figuur 5. Gebruikerssporen op het pad. Het pad is momenteel in gebruik als mountainbike- en wandelpad, waardoor het pad dagelijks wordt gebruikt. De bovenste laag bestaat uit zand, echter is dit een laag van enkele centimeters en is het daaronder hard en onvergraafbaar.

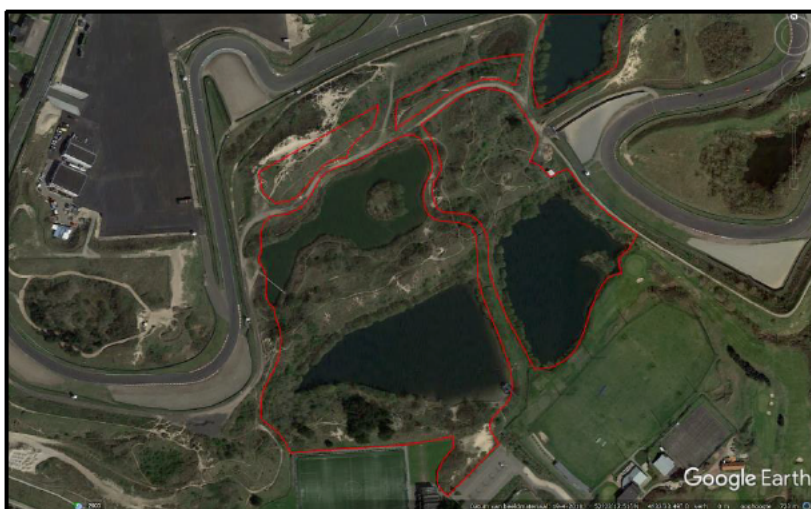
Het pad van locatie 16 is vergelijkbaar met de paden op locaties 3 en 5 (zoals gesteld werd in 'Ecologisch onderzoek Burgemeester van Alphenstraat 108'). Het pad bestaat uit een zandig gedeelte met op enkele delen stenen en fijner puin. Het pad is momenteel in gebruik als mountainbike- en wandelpad en kent daarom een hoge verstoring. Het hoger gelegen gedeelte van het pad bestaat uit wat lossere zand, echter is het gedeelte daaronder hard en is het dus een onvergraafbare ondergrond. Planten die in de berm langs het pad aanwezig zijn, zijn voornamelijk soorten die voorkomen op een voedselrijke ondergrond (bijv. boerenwormkruid, teunisbloem, wolfspoot, brandnetel en braam). Er zijn geen beschermde vaatplanten of waardplanten van beschermde insectensoorten waargenomen. Daarnaast is het gebied niet geschikt als leefgebied voor de zandhagedis en rugstreeppad, of andere beschermde soorten. De huidige mate van verstoring is hoog, waardoor deze soorten niet op het pad van locatie 16 kunnen worden verwacht. Het verstevigen en verbreden van het pad op locatie 16 zal niet leiden tot vernietiging van belangrijk habitat of belangrijke flora en/of waardplanten.

Aanvullingen algemeen

8. Het rapport is op de genoemde verbeterpunten aangepast.
 - a. Betreft een terechte opmerking, de aanpassing is doorgevoerd in de herziene versie van het rapport. Zie bijlage.
 - b. Betreft een terechte opmerking, de aanpassing is doorgevoerd in de herziene versie van het rapport. Zie bijlage.
 - c. De beschreven poel is aanwezig op onderzoekslocatie 12, de omschrijving van locatie 13 is inderdaad foutief. Echter is de interpretatie onvolledig, in het rapport 'Ecologisch onderzoek Burgemeester van Alphenstraat 108' wordt gesteld dat "Alle aanwezige poelen zijn sterk begroeid en zijn soms enkel in de winter waterhoudend" en dat dit "de enige locatie van een poel met enig oppervlakte water" betreft. Omdat jaarrond watervoerende poelen met een aandeel oppervlakte water gunstigere omstandigheden bieden als paaigebied voor vliegende insecten, zoals (dans)muggen, zullen deze een grote bijdrage leveren als foerageergebied ten opzichte van andere aanwezige poelen die voor delen van het jaar bestaan uit drooggevallen natte grond. In paragraaf 5.2 is enkel daarom onderzoekslocatie 12 beschreven als mogelijk foerageergebied voor vleermuizen.
 - d. de opmerking van ONHN heeft naar verwachting betrekking tot pagina 30, de aanpassing is doorgevoerd in de herziene versie van het rapport. Hieraan dient te worden toegevoegd dat de poel op onderzoekslocatie 6 niet geschikt is als voortplantingsplaats voor amfibieën, de poel is niet jaarrond watervoerend (deze aanpassing is ook toegevoegd in paragraaf 2.6) en is beter te omschrijven als 'natte grond' waar onvoldoende oppervlaktewater aanwezig is voor de voortplanting van algemene amfibieën.
9. Onderstaande figuren (6 t/m 8) geven de reservaatgebieden binnen het circuitterrein weer (bron: Circuitpark Zandvoort).

Figuur 6. Reservaatgebieden west (locatie 10).

Figuur 7. Reservaatgebieden midden (ter hoogte van locatie 4).

Figuur 8. Reservaat gebieden oost (ter hoogte van locatie 6).

Voor de reservaatgebieden geldt dat deze worden afgeschermd met linten. Gedurende de racedagen (vrijdag tot en met zondag) zal er bewaking zijn, zodat bezoekers deze gebieden niet zullen betreden.

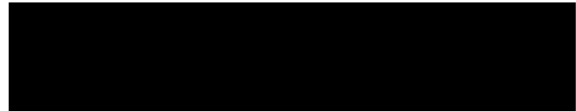
10. De bijlage is op maandag 5 augustus naar postbus@odnhn.nl aangeleverd.

11. Onderstaande afbeelding geven een weergave van de te realiseren (tijdelijke) tribunes (figuur 9).

Figuur 9. Voorbeeld van tijdelijke tribunes.

Het zijn tijdelijke tribunes, waarbij de metalen ronde staanders op planken op het vlakke zand worden geplaatst. De onderzijde van de tribune is vrij toegankelijk en gedeeltelijk beschaduwde door de zittingen. Het materiaal voor de opbouw wordt vanaf de onderhoudsweg rond het circuit aangevoerd (figuur 10). Daar waar kwetsbaar gebied wordt betreden of bereden voor de aanvoer van materiaal worden vooraf platen neergelegd. De tribunes worden handmatig op locatie in elkaar gezet. De opbouw van de tribunes zal gefaseerd plaatsvinden.

Figuur 10. Onderzijde van de tribune.

De tribunes worden twee maanden voor het event geplaatst. Direct na afloop van de Grand Prix zal begonnen worden met de afbouw en zullen de laatste delen 4 weken naar dato zijn afgevoerd. Indien dit plaatsvindt binnen de actieve periode van de zandhagedissen zal het gebied buiten de actieve periode afgeschermd worden (voorafgaand aan de periode waarin de zandhagedissen eieren in het zand kunnen leggen), zodat er zich geen eieren in het zand bevinden op de locaties waar de opbouw/afbraak werkzaamheden plaatsvinden. Deze afscherming blijft gehandhaafd gedurende de periode waarin eieren gelegd worden.

De tribunes zijn tijdelijk van aard en leiden daarom niet tot een permanente afname van het leefgebied. De tribunes leiden slechts tot een tijdelijk verlies van geschikt leefgebied.

We hopen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

Projectleider Ecologie

Projectleider Ecologie

